

'Als ik er eentje
mag overhouden,
ga ik voor
DE KREIDLER'

Een licht knetterend geronk klinkt over het doodlopende weggetje even buiten het dorp Renswoude. Tussen de statige eikenbomen komt Martien Jochemsen op zijn meer dan veertig jaar oude Kreidler aangescheurd. Met een flinke glimlach geeft hij even vol gas. "Ik rijd nooit te gek hoor, maar soms komen de streken van vroeger even de kop opsteken."

De 59-jarige voormalig kippenboer is een verzamelaar van oldtimer brommertjes. Hij heeft er nu zes. Drie Kreidlers, twee Yamaha's en één Zündapp. "Die Yamaha's zijn echt scheurmonsters. Met een daarvan haal ik gemakkelijk de honderd kilometer per uur, en dan is ie niet eens opgevoerd. De Zündapp gebruik ik voor van die teutenritjes. Die rijdt lekker als je er gewoon veertig kilometer per uur mee bromt: oerdegelijk en stabiel. Maar als je mij vraagt welke brommer ik moet kiezen als ik er eentje mag overhouden, dan ga ik toch voor de Kreidler. Dat heeft ook met een stukje nostalgie te maken."

Als zestienjarige leerling van de landbouwschool kreeg Martien van zijn vader een gloednieuwe Kreidler. "Dat was in 1973. En die kostte toen 1.700 gulden. Dat was een flink bedrag. Maar ik heb door weer en wind heel wat kilometers gemaakt op die brommer, want de middelbare landbouwschool was in Putten, toch al gauw zo'n vijftig kilometer per dag. Harder dan zestig kilometer per uur reden mijn maatje en ik nooit. Veels te bang om gepakt te worden. En met koud weer heb je helemaal geen zin om te scheuren, want dan krijg je het alleen nog maar kouder." Niet dat Martien in zijn jonge jaren altijd zo'n brave jongen was.

Ik wist alle
BINNENWEGGETJES
om de politie
af te schudden'

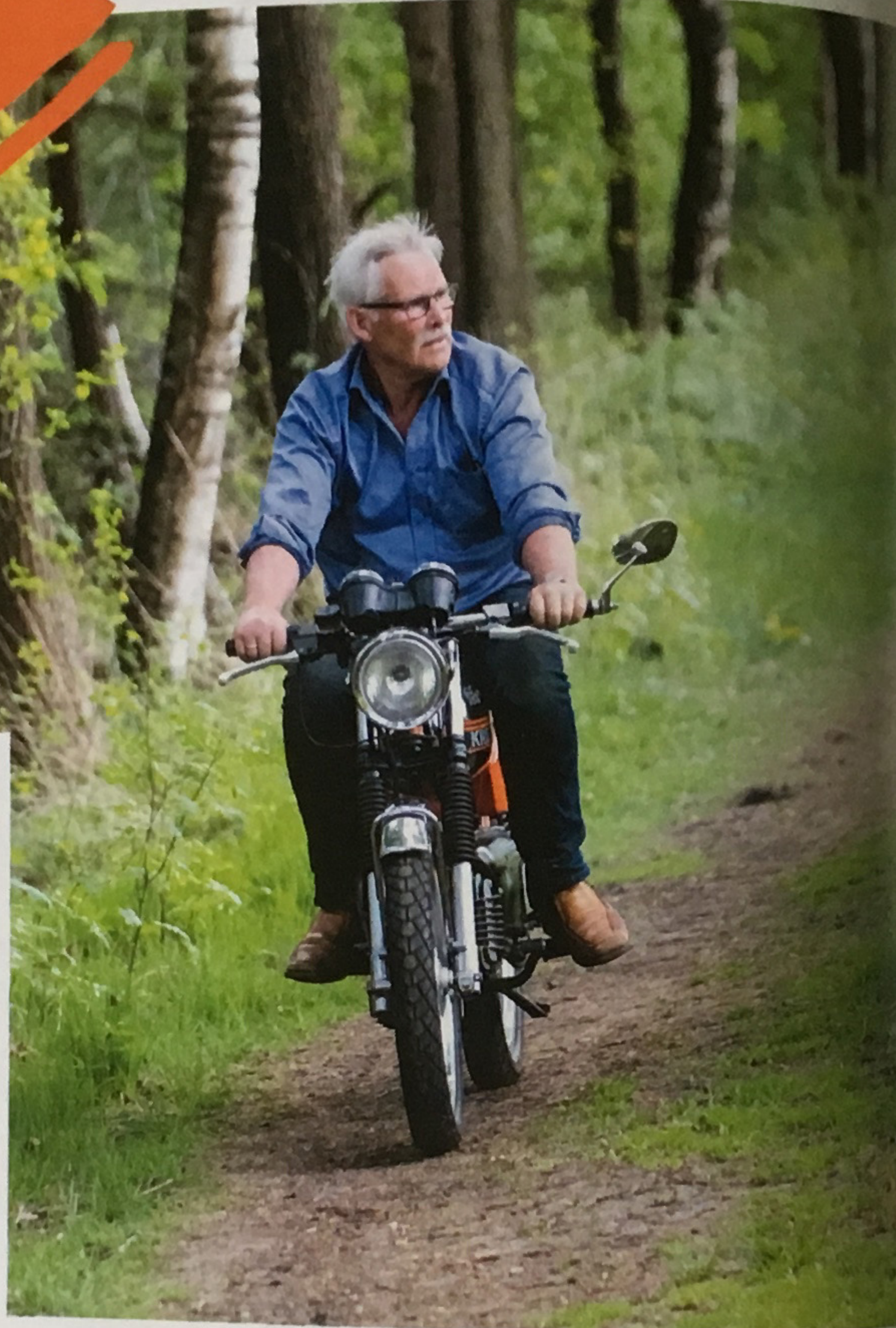
"Ik ben weleens door de politie gepakt. Als jongen van de streek wist ik precies alle binnenweggetjes om de politie af te schudden, maar die ene keer waren ze mij toch te slim af. De brommer werd in beslag genomen. Een week later kreeg ik 'm 'kaal' terug. Zo ging dat in die tijd. Maar het grappige was dat een fietsenhandelaar in Ede alle ingenomen brommerspullen van de politie opkocht. Dat wist iedereen, die man was een begrip hier. Een maand nadat ik was gepakt kon ik mijn eigen spullen terugkopen. Het kan niet anders dan dat die fietsenhandelaar schatrijk is geworden van zijn handeltje!"

ONDERWEG

Het brommervirus heeft Martien niet altijd in zijn greep gehouden. "Pas de afgelopen vijf jaar ben ik weer helemaal terug in de tijd van toen. Met een kleine tien vrienden uit het dorp hebben we de bromfietsclub 'Zat Oe Daor Maor' opgericht. Iedere woensdagavond gaan we een ritje maken. Maar het moet wel goed weer zijn, we hebben geen zin om nat te regenen. En we rijden ook op feestdagen of als we ergens worden uitgenodigd, op Koningsdag bijvoorbeeld. Onderweg pakken we nog een terrasje. En bij mij thuis hebben we een clubhuis waar we na afloop nog een pilsje drinken." Ongelukken hebben de brommerrijders nog nooit gehad. "Er wordt bij ons niet lomp gereden. Dat hebben we met elkaar afgesproken. En mocht er toch iemand bijkomen die gek doet, dan krijgt ie van ons een tik op de vingers. Als hij dan nog niet luistert, kan ie ophoepelen. Je moet weten wat gevaarlijk is."

Wandelend langs de boerenschuur vol antieke trekkertjes - een andere passie van Martien - vertelt hij dat hij tot 2001 kippenboer was van zo'n 140.000 legkippen. "De ammoniakwetgeving noopte mij tot stoppen. Het is hier een mooi en bosrijk gebied. Kippen houden mocht niet meer van de gemeente. Nu staan er villa's op de grond waar vroeger stallen stonden." Brommerboer Martien neemt een hijs van zijn sjekkie (zware Van Nelle) en staart even in de diepte: "Ach ja, zo gaan die dingen." Waarna hij op zijn buddyseat springt. "En nee, mijn vrouw gaat nooit mee achterop. Die moet er niets van hebben. Onze dochters daarentegen wel. Drie van de vier meiden hebben een motor!"

'YAHAMA'S
zijn echt scheurmonsters'

OERDEGELIJK

Minstens zo leuk als het rijden van retro-brommers is voor Martien het opspeuren en opknappen ervan. "Mijn eerste Kreidler heb ik bij een oud mannetje uit het Groningse Loppersum op de kop getikt. Hij was er altijd superzuinig op geweest. Net als bij Kreidler geldt voor de Zündapp dat deze brommers oerdegelijk zijn. Duits fabricaat hè. En natuurlijk moet je weleens een onderdeel vervangen. Op internet kun je heel veel vinden, maar het beste is toch de mond-tot-mondreclame. Als je van een bekend iemand een goed en betrouwbaar adresje doorkrijgt, is dat goud waard. Of ik mijn eigen brommers doorverkoop? Neeuh... ze zijn me te dierbaar."

'De Zündapp
gebruik ik voor
van die
TEUTENRITJES

